

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 9 rozhodl samosoudkyní Mgr. Markétou Ivičičovou v hlavním líčení konaném dne 17. června 2025 v Praze

takto:

Obžalovaná

[Jméno a Příjmení]

rozená [Příjmení], nar. [Datum] v [Místo], trvale bytem [Ulice, Město]

je vinna, že

1. dne 7. 7. 2021 podala jménem poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], o níž se v tu dobu coby pečovatelka starala, na pobočce Úřadu práce ČR na adrese [Ulice, Město], žádost o přiznání dávky [Označení dávky A], kterou za poškozenou vyplnila a nechala ji ji toliko podepsat, přičemž v úmyslu obohatit se na úkor již téměř imobilní poškozené, uvedla do kolonky „způsob výplaty přiznané dávky“ nikoliv číslo bankovního účtu poškozené, ale bez vědomí a souhlasu poškozené, která vždy za poskytnuté pečovatelské služby platila obžalované v hotovosti, nejprve číslo svého soukromého bankovního účtu č. [Číslo účtu], a následně na základě formuláře "hlášení změn - změna způsobu výplaty dávky", který na stejné pobočce Úřadu práce ČR předložila s podpisem poškozené dne [Datum] společně s návrhem na změnu výše [Označení dávky A], číslo bankovního účtu č. [Číslo účtu 1] obch. spol. [Název společnosti], jehož byla obžalovaná jedinou společnicí a jednatelkou, a takto na základě rozhodnutí o přiznání [Označení dávky A], č.j. [číslo jednací], ze

dne [datum], ve výši xxx Kč měsíčně a následně rozhodnutí o zvýšení [Označení dávky A], [číslo jednací], ze dne [datum] ve výši xxx Kč měsíčně, obžalovaná v období od ledna 2022 do dubna 2023 obdržela od Úřadu práce ČR následující dávky [Označení dávky A] určené poškozené, a to:

- v lednu 2022 částku xxx Kč jako dávku vyplacenou zpětně za období červenec 2021 až leden 2022 zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obžalované č. [Číslo účtu],
- v únoru 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obžalované č. [Číslo účtu],
- v březnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v září 2022 částku ve výši xxx Kč jako dávku za období srpen 2022 až září 2022 zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v říjnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v listopadu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v prosinci 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v lednu 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v únoru 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v březnu 2023 částku ve výši xxx Kč jako doplatek za období od března 2022 do února 2023 ve výši xxx Kč a řádnou dávku za březen 2023 ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v dubnu 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],

tedy dávky [Označení dávky A] určené poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], v celkové částce ve výši xxx Kč, které oprávněné příjemkyni nepředala a bez jejího vědomí a souhlasu si je ponechala pro svou potřebu,

2. dne 9. 3. 2022 v rámci jednání popsaného pod bodem 1) předložila obžalovaná na pobočce Úřadu práce ČR na adrese [Ulice, Město] v úmyslu obohatit se na úkor již téměř imobilní poškozené formulář "hlášení změn - změna způsobu výplaty dávky" podepsaný poškozenou [Poškozená 1], nar. [Datum 1], čímž došlo též ke změně vyplácení dávky [Označení dávky B], který byl poškozené přiznán rozhodnutím, č.j. [číslo jednací], ze dne [datum], v částce xxx Kč měsíčně a nadále tak byl [Označení dávky B] Úřadem práce ČR zasílán bez vědomí a souhlasu poškozené na bankovní účet č. [Číslo účtu 1] obch. spol. [Název společnosti], jehož byla obžalovaná jedinou společnicí a

jednatelkou, a obžalovaná tak v období od ledna 2022 do dubna 2023 obdržela od Úřadu práce ČR následující dávky [Označení dávky B] určené poškozené, a to:

- v březnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v dubnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v květnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v červnu 2022 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v listopadu 2022 částku ve výši xxx Kč jako dávku za období leden 2022 a únor 2022 zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v únoru 2023 částku ve výši xxx Kč jako dávku za období od srpna 2022 do ledna 2023, kdy v období od srpna 2022 do října 2022 byl [Označení dávky B] vyplacen ve výši xxx Kč měsíčně a od listopadu 2022 do ledna 2023 ve výši xxx Kč měsíčně,
- v březnu 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],
- v dubnu 2023 částku ve výši xxx Kč zaslanou Úřadem práce ČR na bankovní účet obch. spol. [Název společnosti] č. [Číslo účtu 1],

tedy dávky [Označení dávky B] určené poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], v celkové částce ve výši xxx Kč, které oprávněně příjemkyni nepředala a bez jejího vědomí a souhlasu si je ponechala pro svou potřebu,

a jednáním pod body 1) až 2) tak poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], způsobila celkovou škodu ve výši xxx Kč,

tedy: sebe obohatila tím, že někoho uvedla v omyl, a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,

3. dne 11. 11. 2022 na pobočce banky ČSOB v Globusu na adrese [Ulice, Město] vylákala v úmyslu získat neoprávněný finanční prospěch od poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], pod záminkou, že potřebuje finanční prostředky na svůj podnikatelský projekt a bez toho, aniž by chtěla a mohla poškozené peníze vrátit zpět do března 2023 tak, jak slíbila, částku xxx Kč, kterou za tím účelem poškozená vybrala ze svého bankovního účtu, ačkoliv obžalovaná věděla, že se nachází v insolventi, neboť jí bylo usnesením [označení soudu, data a čísla jednacího], schváleno oddlužení, a to ze závazků v celkové sumě xxx Kč, kdy každý měsíc splácela částku ve výši xxx Kč, přičemž jednou z podmínek bylo, že po dobu trvání účinku schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře je dlužník povinen nepřijímat na sebe nové závazky, které by nemohl v době jejich splatnosti splnit, a v domluvené době, ani kdykoliv později, poškozené peníze nevrátila a přestala s ní komunikovat, čímž poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], způsobila škodu ve výši xxx Kč,

tedy: sebe obohatila tím, že někoho uvedla v omyl, a způsobila tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchala

pod bodem 1. a 2. rozsudku

pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku,

pod bodem 3. rozsudku

přečin podvodu podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18(osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované stanoví **zkušební doba v trvání 60 (šedesáti) měsíců.**

Podle 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalované **ukládá přiměřená povinnost během zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil nahradit způsobenou škodu.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu práce v pečovatelských, zdravotních a sociálních službách včetně provozování těchto služeb na dobu 5 (pěti) let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaná povinna uhradit poškozené [Poškozená 1], nar. [Datum 1], bytem xxx xxx škodu ve výši xxx Kč.

Odůvodnění:

1. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalované tak, jak plyne z výrokové části rozsudku.
2. Obžalovaná [Jméno a Příjmení] prohlásila, že se cítí být nevinná z jednání, které je jí kladeno za vinu ve všech bodech podané obžaloby.
3. **Obžalovaná [Jméno a Příjmení]** ke své osobě uvedla, že pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná. Poskytuje pečovatelské služby, které spočívají v přebalování, osobní hygieně, doprovodu k lékaři, na nákupy a dovozu klientů na úřady. Denně se stará o 17 klientů. Její příjem činí asi xxx až xxx Kč. Žádné jiné trestní stíhání proti její osobě není aktuálně vedeno. Pracovala

u [Název organizace] jako sociální pracovnice, kde se seznámila s poškozenou ([Poškozená 1] – *pozn. soudu*). Poškozené nejprve dodávala obědy. Jednou za týden docházely pečovatelské poskytovat péči panu [Osoba 1] (*manželu poškozené - pozn. soudu*). O poškozenou se nikdo nestaral, měla zajištěné jen obědy. Poškozená byla následně hospitalizovaná v [zdravotnické zařízení]. V roce 2020 si obžalovaná založila svou pečovatelskou službu a nabírala si klientelu. Ozvala se jí zdravotní sestra, která se jí ptala na volnou kapacitu, protože [Název organizace] už poškozenou odmítl. Obžalovaná poškozenou za svou klientku přijala. Poškozené předala sedmistránkovou smlouvu, žádost a pravidla o poskytování služeb včetně ceníku. Za poškozenou se docházelo každý den třikrát denně. Nejprve k poškozené docházela obžalovaná a poté jí vystřídala paní [Osoba 2] (*svědkyně [Osoba 2] - pozn. soudu*) a paní [Osoba 3] (*svědkyně [Osoba 3] - pozn. soudu*). Když u poškozené bylo třeba něco smontovat, od sousedky paní [Osoba 4] (*svědkyně [Osoba 4] - pozn. soudu*), která bydlela vedle poškozené, a od jejího partnera či manžela si vypůjčila nářadí. Tento jim pomohl také s montáží. Po měsíci obžalovaná paní [Osoba 4] nabídla možnost přivýdělků za to, že bude večer docházet k poškozené. Paní [Osoba 4] s nabídkou souhlasila, o čemž sepsaly brigádnickou smlouvu. Péče o poškozenou probíhala tak, [informace o poskytované péči]. U poškozené se zdržela asi jednu hodinu. Poškozená jí také úkolovala nákupy léků, obědů, zmrzlín a sladkostí. V poledne a večer to bylo stejné. Po návratu z [zdravotnické zařízení] byla poškozená plně imobilní. K poškozené docházela také zdravotní sestra. S poškozenou jezdily dvakrát týdně na nákupy potravin. Jezdily také na [k lékařům]. Dovedla ji také k bankomatu, kde si poškozená vybrala peníze. Z karty pana [Osoba 1] pravidelně poškozená vybírala xxx Kč. Výběry byly buď společné nebo z karty pana [Osoba 1] obžalovaná prováděla výběr hotovosti sama. Z jiné karty obžalovaná finanční hotovost nevybírala. Pokud poškozená nebyla schopna něco uhradit, tak se pro peníze dojezdilo vybrat na poštu a poté si to sama poškozená uhradila v hotovosti. Poškozené obžalovaná také navrhla, aby si požádala o zvýšení dávek. Poškozená si byla vědoma toho, co vyplňuje, bylo jí známo, že v žádosti je uvedeno číslo účtu obžalované. Byly domluvené, že obžalovaná bude z došlé dávky hradit náklady paní poškozené, protože poškozená věděla, že nebude schopná dál jezdit. Poté poškozená se zdravotními potížemi skončila na [lékařská specializace] oddělení, kam se po třech dnech od svého propuštění znovu vrátila a obžalovaná jí zařizovala [informace o zdravotní péči]. Následně byla poškozená znovu hospitalizována v [zdravotnické zařízení] na [Místo]. Zde byla poškozená hospitalizovaná asi xxx. Bylo to v době, kdy obžalovaná odjela na dovolenou do Egypta, za což dostala od poškozené vynadáno, že nepožádala o svolení k odjezdu. Po příjezdu z dovolené poškozená chtěla, aby jí obžalovaná odvezla domů, ale obžalovaná neměla časovou kapacitu na tak časté návštěvy. V září [informace o zdravotním stavu], a proto obžalovaná souhlasila s tím, že bude poškozená doma. Domluvila se na péči o poškozenou s paní [Osoba 3] a paní [Osoba 4]. Obžalovaná dále uvedla, že jí paní [Osoba 3] pokaždé volala, že než jde k poškozené, tak před domem kouří. Po návratu z [zdravotnické zařízení] v [Místo] se žádalo o zvýšení dávky pro poškozenou, kdy poškozená výslovně chtěla, aby dávky docházely na firemní účet obžalované. Poté, co se měl pan [Osoba 1] vrátit z nemocnice, se vymýšlelo, kam budou dávky chodit, aby k nim byl zajištěn přístup. Na osobní účet obžalované chodilo více příspěvků, neví, z jakého důvodu se uváděl její firemní účet. Na účet přišla jednorázová částka asi xxx Kč. Z této dávky obžalovaná zaplatila [zdravotnické zařízení] a spoustu dalších věcí. Platba za [zdravotnické zařízení] na [Místo] činila asi xxx Kč. Platba probíhala z účtu obžalované. Následně obžalovaná doplácěla za hospitalizaci dalších xxx Kč a SIPO ve výši xxx Kč. Do této částky obžalovaná započítala také nákupy pro poškozenou a pana [Osoba 1] v době, kdy byli v [zdravotnické zařízení]. Když byla poškozená hospitalizovaná v [zdravotnické zařízení], neměla u sebe hotovost. Obžalovaná dávala poškozené i peníze v hotovosti s tím, že se poté vyrovnají. Štos účtenek i s papírem předala poškozené a mezi s sebou měly vše vyrovnané. Dávky, které byly obžalované posílány buď na soukromý nebo firemní účet, obžalovaná vybírala v hotovosti nebo je přeposílala na jiné účty. Za [Označení dávky B], který činil nejprve xxx Kč a poté xxx Kč neustále poškozené obžalovaná něco nakupovala, nebo tyto peníze dostala v hotovosti. Pokud poškozená tvrdí, že nevěděla o tom, že dávky dochází na bankovní účet obžalované, tak toto si obžalovaná vysvětluje

tak, že než poškozené dala výpověď, hrozně se pohádaly, proto jí chce uškodit. V průběhu dne jí poškozená volala. Následující den byla poškozená hrozně rozzlobená, obžalovaná jí vrátila klíče, poškozené dala podepsat výpověď a řekla jí, aby jí už v životě nevolala. Když obžalovaná odcházela, tak jí poškozená řekla, že ji zničí. Obžalovaná poškozené na to odpověděla, ať to zkusí. Obžalovaná dále vysvětlila, že dávky byly zasílány na její účet, protože by si sama poškozená pro ně nedošla ani na poštu ani do schránky. Obžalovaná k dotazu soudu připustila, že je pravda, že ze začátku poškozená fungovala. Netuší, z jakého důvodu se poškozená rozhodla, aby byly dávky posílány na účet obžalované. Opětovně uvedla, že poškozenou v době, kdy byl její stav stabilizovaný, vedla potřeba zasílat dávky na účet obžalované, neboť si sama nedošla ani na poštu, ani do schránky. Netuší, z jakého důvodu se změnilo zasílání peněz poškozené právě na účet obžalované. Bylo to rozhodnutí poškozené. Jediné provinění obžalované bylo, že je „bordelář“ na papíry, s klienty však hraje férovou hru. Pokud nakoupí, přinese nákup společně s účtenkou. Nikam se nic nezapisuje. V případě poškozené neexistuje žádná evidence o účtovaných službách poškozené, pouze výdajové a příjmové doklady. Obžalovaná nemá nic, co by doložila. Do malého červeného notýsku se zapisovalo, jak dlouho trvala návštěva u poškozené. Byl na komodě v kuchyni. Paní [Osoba 4] a paní [Osoba 3] do něj zapisovaly, kdo kdy v bytě co dělal. Do notýsku se zapisovaly pouze úkony související s péčí. K předávání finančních prostředků docházelo ústní formou. Ostatní pečovatelky nevěděly, že dávky poškozené [Poškozená 1] chodí na účet obžalované, neboť obžalovaná nikdy s nikým neřešila, kam chodí peníze klientů. Doklady, které doložila poškozená, jsou neúplné. Obžalovaná dále uvedla, že datumy na účtence neuváděla, neboť je bordelář. Obžalovaná potvrdila, že za péči jí poškozená platila vždy v hotovosti. Ze zaslaných dávek platila obžalovaná poškozené pobyt v [zdravotnické zařízení] v [Místo], protože [zdravotnické zařízení] si nezažádala, aby se poplatky strhávaly z důchodu poškozené. Jednou se také hradil pobyt pana [Osoba 1]. Poprvé za pobyt pana [Osoba 1] hradila v hotovosti poškozená. Podruhé byla pobyt panu [Osoba 1] platit obžalovaná v hotovosti, kterou dojely společně s poškozenou vybrat. Od poškozené dostala vynadáno za to, že pobyt neuhradila přes účet. Poškozené následně došlo 8 nebo 9 důchodů zpětně a obžalovaná provedla platbu z účtu. Důchody poškozené chodily na poštu, v době jejího pobytu v [zdravotnické zařízení] se výplata důchodu pozastavila a poté důchod poškozená opět vybírala na poště. Obžalovaná v neposlední řadě vypověděla, že i přesto poškozená chtěla, aby v žádosti o dávky bylo uvedené číslo účtu obžalované, neboť nechtěla tyto peníze vybírat společně s důchodem na poště.

Ke skutku pod bodem 3. rozsudku obžalovaná uvedla, že s poškozenou jely do banky, kde si poškozená vybrala nějakou částku. Obžalovaná podala poškozené papír, který poškozená podepsala a předložila ho paní pokladní, která jí vyplatila peníze. Žádnou částku xxx Kč obžalovaná neobdržela. Pokud poškozená tvrdila, že tyto peníze půjčila obžalované, obžalovaná nabídla vysvětlení, že to bylo proto, že ji chtěla zničit. K dotazu soudu obžalovaná dále uvedla, že je pravda, že v SMS zprávách sdělovala, že poškozené peníze nevrátí, psala to proto, že poznala, že zprávu psala paní [Osoba 2] a nikoli poškozená, neboť poškozená jen volala. K vysvětlení doplnila, že to bylo po pracovní době a obžalovaná byla navíc pod vlivem alkoholu. Obžalovaná připustila, že v předmětné době řešila zřízení stacionáře. Po dotazech rodin klientů a návštěvě magistrátu jej nakonec založila, o čemž se zmínila poškozené.

Obžalovaná dále vypověděla, že spolupráce s paní [Osoba 2] trvala 3 měsíce. Zkraje byla spolupráce dobrá, poté však svědkyně nastoupila na nemocenskou. Pana [Osoba 5] viděla asi dvakrát nebo třikrát. Paní [Osoba 4] u obžalované pracovala asi půl roku, měla malé dítě. Poškozená si nepřála, aby tam chodila se psem a s dítětem. Pokud tam obžalovaná nebyla, byla nejhorší, v době, kdy byla u poškozené, tak byla zase nejlepší. Poškozená pomlouvala údržbáře, o paní [Osoba 3] řekla, že vypadá jak „socka“. Obžalovaná k dotazu soudu připustila, že na její účet jí chodí peníze od úřadu práce asi na čtyři lidi. U některých částek obžalovaná neví, od koho jsou, protože toto si 3 roky nazpět nepamatuje. Poškozené již nic nedluží. Důchod poškozené činil asi xxx Kč. Důchod za 7 - 8 měsíců zpětně poškozené donesla pošta. O tom, zda měla poškozená jinou hotovost, obžalované

není známo. Obžalovanou ani zkušenost se zahájením trestního stíhání nevyškolila a stále si nevede evidenci, lidem věří. Obžalovaná hodnotí svoji péči o poškozenou jako dobrou. Nedokáže si vysvětlit, proč o ní svědci uvádí, že po ní museli dodělat práci, protože ona odvedla to, co měla.

Obžalovaná konkretizovala, že žádosti o dávku poškozené zanesla domů, poprosila ji o občanský průkaz, vyplňovala se žádost a než to poškozená podepsala, tak jí obžalovaná diktovala, co je tam psáno, číslo účtu, způsob výplaty. O všem tedy poškozená věděla. Žádost vyplňovala obžalovaná u poškozené doma a před poškozenou.

4. V průběhu péče o poškozenou vznikl konflikt a to takový, že před příjezdem xxx sundala obžalovaná poškozené z krku zlatý řetízek a dala ho doma do cibuláku. Poté jí ho nandala. Tato situace se opakovala několikrát. Když byla poškozená [informace o zdravotní péči], chtěla donést tento zlatý řetízek, ale za dva dny volala, že řetízek není její. Obžalovaná jí nabízela ověřit jeho totožnost u zlatníka. Poškozená nakonec zjistila, že je to opravdu její řetízek. **Poškozená [Poškozená 1]** vypověděla, že obžalovanou jí doporučila sestrčka, která se o ni starala. Je to asi 4 roky nazpět. S obžalovanou chodila společně nakupovat, obžalovaná jí [informace o poskytovaných zdravotních/sociálních službách] a vozila k lékaři. S obžalovanou neměla ohledně peněz sepsanou žádnou smlouvu. Obžalované důvěřovala. Obžalované ukázala, v jakém šuplíku jsou peníze a ona řekla, že bude s těmito a s penězi na kartě hospodařit. Když šla s obžalovanou nakupovat, platila si to poškozená sama. Když šla nakupovat obžalovaná, platila nákup ona a peníze poškozené buď vrátila (pokud jí je dala v hotovosti předem) nebo jí nákup následně proplatila v hotovosti. Obžalovaná nakupovala potraviny, [informace o poskytovaných zdravotních/sociálních službách]. Částku, jakou bude poškozená obžalované platit, domluvenou neměly. Poškozená dala obžalované vždy za to, že jí obžalovaná něco vyřídila, odměnu. Poškozená také kupovala [informace o soukromém a rodinném životě obžalované]. Žádnou smlouvu spolu s obžalovanou nepodepisovala, nic spolu nesepisovaly, bylo to dohodou. Jednou za měsíc jí k tomu platila částku za péči. Nepamatuje si už kolik, ale bylo to dost. Mohlo to být kolem xxx Kč. Peníze obžalované platila převážně v hotovosti každý měsíc. Obžalovaná jí občas předložila účtenku, ale byla bez razítka a jejího podpisu, takový kus hadru. Vždy jí za to dala peníze a vyhodila to. Všechny účtenky, které měla doma, snad dodala. V hotovosti platila jednou měsíčně péči, k tomu léky, nákup potravin a [informace o poskytovaných zdravotních/sociálních službách]. Obžalované nikdy neposílala peníze na účet. K dispozici jí dávala také platební kartu. V době její hospitalizace v [zdravotnické zařízení] se platilo kartou nebo v hotovosti penězi z šuplíku. Obžalovaná nemohla ze svého účtu nic platit, žádný neměla, ona neměla žádné peníze, pořád žebrala, že chce půjčit. Poškozená jí půjčovala peníze. Nejdříve chtěla obžalovaná půjčit xxx Kč. To bylo v době, kdy docházela k poškozené teprve 14 dní. A asi po půl roce chtěla půjčit xxx Kč, tyto peníze jí poškozená půjčila. Jelikož bankomat peníze nevydal, musely jít spolu k přepážce, kde poškozené vydali peníze a ona tyto obžalované předala. Poškozená chtěla, aby se o zapůjčení peněz něco sepsalo, ale obžalovaná řekla, že se nic sepisovat nemusí. Obžalovaná poškozené slíbila, že jí to za 3 měsíce vrátí, až otevře stacionář. Místo vrácení peněz jí obžalovaná telefonicky řekla, aby chcipla. V době, kdy byla poškozená [informace o zdravotním stavu], žádné peníze jí nechodily, všude hlásila [informace o zdravotním stavu]. Obžalovaná po ní něco chtěla podepsat, ale neví, co to bylo. Poškozená si myslela, že je to ukončení spolupráce s obžalovanou, ale asi to byly nějaké peníze. Možná to mohl být návrh na změnu [Označení dávky A]. O tom, že mělo chodit poškozené více peněz, se s obžalovanou bavily. Neví nic o tom, že by peníze měly chodit na účet obžalované. Důchod jí byl vyplácen každý 20. den v měsíci. Důchod donášela paní pošťáčka. Domnívala se, že jí tyto dávky budou chodit společně s důchodem. Před 4 lety měli s manželem našetřeny peníze, aby nemuseli do banky. Bylo to asi xxx Kč. Obžalovaná o nich věděla. Z těchto peněz prováděla nákupy, které vozidla [informace o zdravotní péči]. Po svém návratu [informace o zdravotní péči] poškozená nevěděla, kolik peněz v šuplíku zbylo, obžalovaná jí zanechala pár papírků o tom, kolik co stálo. Obžalovaná se o poškozenou nestarala moc dobře, vždy přilítla, podívala se, jak vypadá, [informace o poskytovaných zdravotních/sociálních službách], sebrala se a šla. Přišla třeba ve tři

hodiny odpoledne, nasypala polívku z pytlíku, kterou si musela poškozená udělat sama. S jinými ošetřovatelkami byla spokojená, jen s paní [Osoba 4] měla trochu problémy ohledně financí. Pes ani děti paní [Osoba 4] jí nevadili. Příspěvky od úřadu práce vyřizovala obžalovaná. Nepamatuje si, zda něco podepsala. Obžalovaná nějakou žádost vyplňovala a podala, tzn. že ji ona musela podepsat. Ale jak to přesně bylo, si už nepamatuje. Teď je vše řádně podepsané a příspěvek jí chodí na účet. Nepamatuje si, proč šly s obžalovanou do banky, když měla potřebnou částku ve výši xxx Kč doma v hotovosti. Obžalované prostě chtěla peníze půjčit z účtu a doma chtěla mít peníze na horší časy. Také si myslela, že v bance dostane nějaký doklad o půjčce, ale žádný doklad jí nedali. Ke zlatému řetízku si pamatuje toliko, že když [informace o zdravotní péči], tak obžalovaná z ní vše strhávala, aby jí nikdo nic nesebral. Tak to brala. Když už byla v pořádku, tak chtěla po obžalované přinést zlatý řetízek, aby si jej mohla dát na krk. Obžalovaná jí však donesla jiný řetízek, který měla zamotaný na ruce a na tom svetr. V šuplíku měla také tablet s penězi, ten také nenašla. [Informace o soukromí obžalované]. I přes to všechno s obžalovanou spolupráci neukončila, protože byla ráda, že jí někdo pomáhá, že s ní někdo je, bylo to v době covidu. S obžalovanou chodily jednou týdně vybírat hotovost do banky. Hotovost sloužila na jídlo a na zdravotní pomůcky. Obžalované také kartu svěřovala, aby jí hotovost vybrala, když tam jít nemohla. S předkládáním účtů poškozené to bylo horší, obžalovaná jich moc nedala, po každém nákupu účtenku nedostala. Nákup byl prováděn jednou za týden. Obědy platila poškozená předem, peníze dávala obžalované, která je šla zaplatit.

5. **Svědkyň [Osoba 2]** vypověděla, že se obžalovanou zná asi 5 let. Seznámila se s ní v [Označení organizace]. Asi v roce 2021 až 2022 se starala o poškozenou a pana [Osoba 1]. Chodilo se k nim 3x denně. Osobní hygiena se prováděla u obou dvou ráno, v poledne a večer. Podávala se snídaně, v poledne oběd, který se nejprve dovážel, chodilo se na nákup a pak se podávala večeře. Svědkyně tam strávila asi 30-35 minut. Jednou za měsíc bylo vyúčtování. Docházka se nejdříve zapisovala, poté se evidovala pomocí čipů. Platbu od poškozené za péči přebírala obžalovaná v hotovosti. Svědkyně někdy odnesla peníze s lístečkem od poškozené obžalované. Byla to vždy hotovost. První 4 měsíce obžalovaná svědkyni tvrdila, že nemá na její sociální a zdravotní pojištění, tak si svědkyně z výplaty ponechala xxx Kč a xxx Kč jí poslala zpět na účet. U obžalované má ještě nějaké dlužné peníze, které jí posílala právě na platbu na zdravotní a sociální pojištění. Dlužnou částku však nevymáhá. Myslí si, že obžalovaná dostává neoprávněně [Označení dávky A] paní [Osoba 6], [Osoba 7] a [Osoba 8]. Paní [Osoba 8] peníze obžalovaná už vrátila. Věděla, že dávky poškozené chodily obžalované, protože si to telefonicky zjistila. Poškozená se jí svěřila, že jí nechodí [Označení dávky A]. Poškozená svědkyni říkala, že obžalovaná žádosti o dávky vyplnila a pak jí je dala podepsat. Telefonovali na Úřad práce ČR, kde jim sdělili, že příspěvek chodí na účet obžalované. Bylo jim také sděleno, že úřad vyplatil již asi xxx Kč. Když řekly, že obžalovaná [Jméno a Příjmení] pro poškozenou už nepracuje, paní z úřadu jim volala, že se s obžalovanou domluvily, že vyplacené peníze obžalovaná vrátí úřadu a ten je následně pošle poškozené. Nic však nevrátila. Příspěvek poškozené posléze chodil na její účet.
6. Péče obžalované o poškozenou byla nulová. Poškozená se svědkyni svěřila, že půjčila obžalované xxx Kč na denní stacionář. Z účtu poškozená vybrala xxx Kč, z toho xxx Kč dala obžalované. Obžalovaná jí půjčené peníze ale nevrátila. Obžalované společně s poškozenou napsaly SMS zprávu, aby obžalovaná poškozené peníze vrátila. Obžalovaná odepsala, že jí peníze vrátí až poté, co na sebe nechá přepsat [zdravotnický prostředek]. [zdravotnický prostředek] je však psaný na poškozenou, obžalovaná jej pouze převzala. Svědkyně upřesnila, že obžalované psala SMS zprávu z mobilního telefonu poškozené, a to na její žádost, protože obžalovaná si svědkyni zablokovala. S obžalovanou nyní nemá žádný vztah, předtím byly kamarádky, pohádaly se kvůli příspěvkům paní [Osoba 8]. Nákupy, které prováděla pro poškozenou, platila poškozená v hotovosti. Poškozená měla u sebe běžně doma kolem xxx Kč. Za pana [Osoba 1] poškozená dala obžalované v hotovosti xxx Kč, aby jej převezla do domova důchodců. Z domova důchodců pak volali poškozené, že platba zatím není uhrazena a ke konci měsíce obžalovaná platbu nakonec provedla. Svědkyně dále

vypověděla, že ošetřující lékařka vystavila poškozené poukaz na [zdravotnický prostředek]. [zdravotnický prostředek] pak ale obžalovaná polepila firemními samolepkami a pronajímala jej poškozené za částku xxx až xxx Kč měsíčně, ačkoli bylo její vlastní (tj. poškozené). Poškozenou také vozily na nákupy. Bylo to asi jednou týdně. Poškozená, pokud jde o peníze, si vše hlídá. Obžalovaná měla v úmyslu založit stacionář už v době, kdy pro poškozenou pracovala, ale neměla na to peníze. Obžalovaná asi v roce 2022 nebo 2023 potřebovala peníze na pronájem, resp. na kauci. Svědkyně doplnila, že o vyplňování žádosti na příspěvek se dozvěděla od poškozené. Finanční situace obžalované byla špatná. Obžalovaná poškozené řekla do telefonu, aby chcipla, což slyšela na vlastní uši.

7. Obžalovaná podle § 214 tr. řádu uvedla, že svědkyně [Osoba 2] se snažila obcházet klienty, aby ji pošpinila, neboť všude tvrdila, že je společníkem. Pokud by skutečně klientům odcizila peníze nebo si od klientů brala půjčky, tak by takto nemohla fungovat čtyři roky. Ani nikdo z klientů, které má v [Místo], o které zároveň pečuje i pečovatelská služba městské části, si na obžalovanou nestěžoval. Naopak je jí vyčítáno, že si za svou práci kalkuluje malou odměnu. Na [Místo] jí však paní [Osoba 2] udělala špatné jméno. Noví klienti však s obžalovanou nemají žádný problém s výjimkou jednoho případu, kde byla obviněna za krádež částky xxx Kč klientovi. Krádeže se nakonec dopustil jeho vnuk. Dosud se jí nikdo neomluvil. Pokud by dělala něco špatně, tak by nedostávala nabídky od nemocnic či kladná doporučení od klientů.
8. **Svědčce [Osoba 4]**, před soudem uvedla, že se s obžalovanou seznámila asi před dvěma lety. Bydlela vedle poškozené. Jednoho dne jí obžalovaná oslovila, jestli si nechce přivydělat. Bylo jí řečeno, že by dělala občasnou pečovatelskou službu pro sousedku. Péče spočívala v [informace o poskytovaných zdravotních/sociálních službách]. Tehdy byla poškozená s doprovodem schopna si s pomocí vozítka nakoupit. Nyní je zcela imobilní. První její názor byl takový, že se obžalovaná o poškozenou stará dobře. Návštěva u poškozené se zaznamenávala pomocí čipu. S dítětem a se psem svědkyně poškozená neměla problém. U úhrady za péči obžalované nikdy nebyla přítomna. Podle ní platba probíhala v hotovosti. Poškozená brala nějaké peníze hotově a nějaké peníze se posílaly na účet. Poškozená platí vše hotově, kartou platí za převzetí balíku, nebo [zdravotní pomůcka]. [Označení dávky A] chodí poškozené na její účet. Jak tomu bylo za obžalované, svědkyně neví. Poškozená řekla svědkyni, že obžalované půjčila xxx Kč na stacionář. Mělo jít asi o xxx Kč až xxx Kč. Jednou se jí poškozená zmínila, že obžalovaná na ni od úřadu pobírala peníze, a to asi [Označení dávky A]. Bylo to v době, kdy byla [informace o zdravotní péči]. Také se zmínila o tom, že obžalovaná nezaplatila pobyt na [zdravotnické zařízení], který pak zpětně měla platit. S žádnou úřednicí ani s obžalovanou o tom nemluvila. Je jí známo, že poškozená je štedrá. Domnívá se, že si poškozená nevedla žádnou evidenci, nikdy se o ní nezmínila. Poškozená je pořádná a vše si schovává, eviduje si každou stvrzenku, výpisy z účtu má naskládané. Kdyby si s obžalovanou psaly potvrzení, určitě by jí to poškozená řekla. Poškozená o jiných pečovatelských mluvila podle nálady. Dříve tak nenadávala a neurážela, nyní je starší a je třeba na to nahlížet s rezervou. Poškozená nejdříve na někoho nadává, pak ho zbožňuje. Je to stárím. Dříve říkala vše, co si o lidech myslela, a to taky sedělo. Mezi svědkyní [Osoba 2] a obžalovanou panovala zákeřná nálada. Svědkyně si od poškozené půjčila jednu xxx Kč, zapůjčenou částku poškozené vrátila. Pokud svědkyně potřebovala peníze, řekla si o výplatu obžalované. Poškozená jí o zapůjčených xxx Kč nebo xxx Kč obžalované řekla krátce poté, co se obžalovaná se svědkyní [Osoba 2] pohádaly. Bylo to na přelomu roku 2023 a 2024. Obžalovaná se se svědkyní [Osoba 2] pomlouvaly navzájem.
9. **Svědčce [Osoba 3]** vypověděla, že s obžalovanou se zná asi 15 let. V minulosti si kvůli obžalované vzala půjčku, kterou nesplácela. O poškozenou se občas postarala, chodila jí na nákupy. Poškozená jí dala peníze, za které nákup pořídila. Z nákupu se vrátila se zbylými penězi a s lístkem. Celkem svědkyně obstarávala 4 klienty - [Osoby 9 a 10], paní [Osoba 6] a paní [Osoba 11]. S obžalovanou spolupracovala i přesto, co s ní zažila. Poskytovaná péče ze strany obžalované vůči poškozené byla strašná. O okrádání se dozvěděla od poškozené a na policii. Poškozená se jí nezmiňovala o tom, že by půjčovala peníze obžalované. K dotazu obžalované uvedla, že si

nepamatuje na to, že by k poškozené odmítala jít kvůli tomu, že ji psychicky vyčerpává nebo kvůli kouření před domem. Neřešila, zda a jak o ní poškozená hovoří.

10. **Svědkyň [Osoby 12]**, pracovnice Úřadu práce ČR, vypověděla, že poškozená podala žádost o dávku od roku 2021. Od počátku byl poskytovatelem pomoci [Název společnosti]. Poškozené byl přiznán [Označení dávky A] ve výši xxx Kč, který byl vyplácen na č. ú. [Číslo účtu]. Dne [Datum] byl podán návrh na změnu výše příspěvku, neboť se stav poškozené zhoršil. V týž den také došlo k hlášení změny způsobu výplaty [Označení dávky A] a na [Označení dávky B] a to na č. ú. [Číslo účtu 1]. V době [informace o zdravotní péči] byla od února 2022 přerušena výplata. Svědkyně dále vypověděla, že v případě přijetí změny žádosti se neověřuje totožnost podatele návrhu ani změna čísla účtu. Žádost tedy v podstatě může podat kdokoli. V rámci sociálního šetření v bytě se případně zjistí, kdyby klient o žádosti nevěděl. V září 2022 bylo u poškozené provedeno sociální šetření a poškozené byl přiznán [stupeň závislosti]. Dávka byla zvýšena z xxx Kč na xxx Kč. V dubnu 2023 donesla obžalovaná oznámení o ukončení poskytování péče organizací [Název společnosti] o poškozenou. Na základě toho byla poškozená vyzvána ke sdělení, kdo jí poskytuje péči. Vzpomíná si také, že poškozená volala v roce 2023 ve spojitosti s tím, zda jim obžalovaná vrátila nedoplatek, který jí byl vyplácen při navýšení příspěvku. Nikdy předtím s poškozenou nehovořila. Když obžalovaná přišla oznámit ukončení péče, což bylo v dubnu 2023, ptala se také, kam může vrátit doplatek rozdílu, který činil xxx Kč. Důvod jí obžalovaná nesdělila, pouze uvedla, že s poškozenou rozvazují spolupráci a že poškozená pomlouvá její služby. Žádné peníze od obžalované nepřišly. Poškozená má od května 2025 přiznaný [stupeň závislosti]. Rozhodnutí o přiznání dávky bylo zasláno na modrou doručenkou do vlastních rukou. K dotazu obžalované svědkyně uvedla, že na její telefonát, kdy jí měla tehdy mj. poděkovat za to, že se ozvala a sdělovat jí, že si může peníze poškozené ponechat, si nepamatuje. Nevzpomíná si ani, že by obžalovaná sdělovala, že ty peníze mohou sloužit na úhradu [zdravotnické zařízení] a další poplatky. [Označení dávky A] totiž neslouží na úhradu pobytu v [zdravotnické zařízení], neboť z tohoto příspěvku nelze uhradit poskytnutou zdravotní péči.
11. **Svědkyň [Osoba 13]** u hlavního líčení vypověděla, že v [poskytovatel pobytové sociální služby] byl umístěn pan [Osoba 1] v období od listopadu 2022 do konce května 2023. Na Velikonoce šel pan [Osoba 1] domů a již se nevrátil. Bylo třeba doplatit poplatek za jeho pobyt. Poškozená byla v té době již imobilní, vše tam nosila obžalovaná. Za pobyt pana [Osoba 1] platila zkraje poškozená, a to hotově do pokladny. Telefonicky pak poškozená sdělovala, že dá hotově peníze paní obžalované, která je zašle na účet. To se stalo jednou. Obžalovaná však tyto peníze neposlala, přitom poškozené tvrdila, že už je dávno poslala. Obžalovaná jim ale ani nepopírala, že by peníze od poškozené neobdržela. Tvrdila jen, že je poslala. Ani na urgenci obžalovaná potvrzení o provedené platbě neposlala, proto byla vyzvána o zaplacení poškozená. Na konci měsíce tyto peníze byly vloženy na účet jako okamžitá platba z účtu obžalované. Mimo této jedné platby platila poškozená vše v hotovosti na pokladně. Předání finanční hotovosti přes obžalovanou proběhlo pouze jednou. Poté již poškozená peníze posílala přes paní [Osoba 2].
12. **Svědék [Osoba 5]** vypověděl, že obžalovaná pracovala jako sociální pracovnice v domácí péči, on pracoval jako zdravotní bratr. Potkali se pouze u poškozené. Bylo to asi 3 roky nazpět. S obžalovanou se potkávali jednou týdně po dobu asi 4 až 5 měsíců. Potkávali se buď náhodou nebo od obžalované obdržel SMS zprávu s prosbou o výpomoc či provedení práce za obžalovanou. Za obžalovanou však dodělával práci, i když se u poškozené nepotkávali. Obžalovaná jezdila za poškozenou dřív, svědek docházel později. V jednom případě byl svědkem finančního vyrovnání. Šlo o předání peněz za nákup. Neviděl, že by došlo k předání účtenky, peníze si předávaly v hotovosti. Peníze od poškozené na nákup dostávala obžalovaná většinou předem. Poškozené se ptal, zda je se službami obžalované spokojená. Poškozená byla ráda, že ji obžalovaná vozí autem, ale pokud jde o péči, tak ta pokulhávala a poškozená si byla vědoma toho, že to není v pořádku. Nepamatuje si, jaká částka se účtovala za měsíc služeb.

13. Jednou po návštěvě obžalované poškozená požádala svědka, aby z koše vytáhl dopis, který jí přišel od správy sociálního zabezpečení. Týkalo se to zřejmě příspěvku. Dopis byl roztrhaný a vyhozený v koši. S poškozenou se bavili o příspěvcích, poškozená mu říkala, že jí budou chodit [Označení dávky A], ale že jí zatím nepřišly. Svědek si myslí, že poškozená říkala, že jí budou chodit peníze na účet. Ke konci spolupráce mezi obžalovanou a poškozenou svědek dostával od obžalované dost nepříjemné telefonáty mířené na poškozenou, slovní útoky a vyhrožování, doslovně obžalovaná řekla „ať chcípne, kráva jedna“. Obžalovaná byla naštvaná, že s ní poškozená ukončila spolupráci. K poškozené docházela ještě [Osoba 2], která jezdila večer dodělávat práci. Se svědkem byli také dohodnutí, pakliže nebude práce hotová, aby ji svědek kontaktoval a ona práci udělá. Péče, kterou poskytovala paní [Osoba 2], byla znatelně lepší než od obžalované, [informace o poskytované péči]. Bylo o ni postaráno daleko lépe. O místě, kde by si poškozená schovávala hotovost, svědek nevěděl. Poškozená však říkala, že si ji schovává. Pro poškozenou svědek zajišťoval maximálně léky. Léky nakoupil ze svých prostředků a poškozené přinesl účtenku, na základě které poškozená svědkovi proplatila nákup v hotovosti. Poškozená si nestěžovala, že by jí obžalovaná dlužila peníze. Po tom, co se za člověkem zavřely dveře, poškozená o něm mluvila podle situace. Podle toho, jak se kdo zachoval. Svědek si nevzpomíná, že by na něj nebo na někoho ze skupiny zdravotníků poškozená řekla něco špatného. Je pravda, že jednou poškozená měla výhrady na paní [Osoba 4], a to konkrétně na jejího psa, když jí olizoval nohu, ale byl to jednorázový excés, jinak psa měla ráda. Poškozená občas něco řekla proti paní [Osoba 4], ale nebylo to na denní bázi. Poškozená mu ukazovala zprávy v telefonu od paní obžalované, přesné znění zpráv si už nevzpomene, ale nebylo to moc hezké.

14. U hlavního líčení byly dále soudem podle § 213 odst. 1 tr. řádu stranám předloženy k nahlédnutí následující **listinné důkazní prostředky**:

Ze záznamu ze sociálního šetření – [Označení dávky A] ze dne 6. 9. 2022 (č. l. 626 – 632 spisu) bylo zjištěno, že poškozená byla již k uvedenému datu [informace o zdravotním stavu]. 4krát denně za ní docházejí pečovatelské a zdravotní sestry, z kompenzačních pomůcek užívala [zdravotní pomůcky]. Pobírala starobní důchod, který nosila pošta. Rozhodnutím o zvýšení [Označení dávky A] (č. l. 633 spisu) ze dne [datum], sp. zn. [spisová zánčka], č. j. [číslo jednací], bylo rozhodnuto o zvýšení [Označení dávky A] z částky xxx Kč na částku xxx Kč měsíčně od března 2022.

Smlouvou o poskytování pečovatelské služby (č. l. 29 – 32) se poskytovatel sociálních služeb [Název společnosti], IČO xxx, sídlem xxx (dále též „*poskytovatel*“), jehož vedoucí byla obžalovaná, zavázal poskytovat poškozené sociální služby podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „*z.s.s.*“), za úplatu, nejednalo-li se o osobu podle § 75 odst. 2 z.s.s. Poskytovatel byl povinen poskytovat mj. pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu, poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy, pomoc při zajištění chodu domácnosti, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím. Poskytovatel **byl povinen předložit poškozené vyúčtování úhrady za poskytnuté služby** dle této smlouvy za kalendářní měsíc, nejpozději do 15. dne následujícího měsíce po měsíci, ve kterém se služba uskutečnila. Ve vyúčtování měla být uvedena **celková výše úhrady** za poskytnutí základních a fakultativních činností/úkonů včetně variabilního symbolu pro provedení úhrady. Pokud by si poškozená přála podrobné vyúčtování, měl ho poskytovatel vystavit na požádání. O **provedené platbě** za poskytnuté služby **byl poskytovatel povinen vydat potvrzení**. Datum podepsání smlouvy je uvedené dne [datum]. Ceník úkonů (č. l. 33 spisu) obsahoval částky za jednotlivé úkony. Žádost o poskytování pečovatelské služby (č. l. 47 spisu) byla opatřena čitelným podpisem „[Poškozená 1]“ dne [datum].

Podle příjmových podkladních dokladů (č. l. 48 – 51) měla poškozená uhradit za období listopad 2021 částku xxx Kč a částku xxx Kč za poskytnuté služby, za období leden 2022 částku xxx Kč, za období únor 2022 částku xxx Kč, za období červen 2022 částku xxx Kč, za období srpen 2022 částku xxx Kč a částku xxx Kč, za období září 2022 částku xxx Kč, za období říjen 2022 částku xxx Kč, za období listopad 2022 částku xxx Kč.

Poškozená měla na základě smlouvy o pronájmu zdravotnického prostředku ze dne [datum] (č. l. 62 - 64 spisu) od společnosti [Název společnosti 1], spol. s r.o., IČO xxx, pronajatý zdravotnický prostředek: xxx xxx, kód VZP: xxx, výrobní číslo: xxx, v hodnotě 26.500 Kč, na dobu 60 měsíců, kdy nájemné bylo hrazeno pojišťovnou. Zdravotnický prostředek byl podle předávacího protokolu (č. l. 65 spisu) předán poškozené dne [datum]. Obžalovaná dne [datum] v prohlášení pověřené osoby (č. l. 66 spisu) prohlásila, že se zavazuje zdravotnický prostředek vrátit pronajímateli v případě, že by jej poškozená nemohla dále užívat z jakýchkoli důvodů a sama jej pronajímateli vrátit.

Poskytovatel (zaměstnavatel [Název společnosti]) uzavřel dne [datum] se svědkyní [Osoba 2] pracovní smlouvu (č. l. 76 spisu), přičemž podle mzdového výměru (č. l. 77 spisu) svědkyni náležel základní mzdový tarif xxx Kč a osobní nenárokový příplatek xxx Kč měsíčně. Z dalších listin na č. l. 78 – 84 spisu soud nezjistil ničeho podstatného pro rozhodnutí ve věci. Blíže neurčeného dne si paní [Jméno] stěžovala v e-mailové zprávě obžalované, která byla následně dále přeposlána paní [Osoba 19], na jednání svědkyně [Osoba 2]; další stížnost na svědkyni [Osoba 2] byla zaslána přímo jmenované svědkyni paní [Osoba 13] v blíže nespecifikovaný den [stížnosti na svědkyni [Osoba 2] (č. l. 86 – 87 spisu)]. Podle skončení pracovního poměru výpovědi ze dne [Datum] (č. l. 34 spisu) ukončil poskytovatel pracovní poměr se svědkyní [Osoba 2], která též ten tuto listinu převzala. Ukončení pracovního poměrů bylo oznámeno na Českou správu sociálního zabezpečení [oznámení o nástupu do zaměstnání (skončení zaměstnání) 2022 včetně příloh (č. l. 35 – 40 spisu)].

Poskytovatel (zaměstnavatel [Název společnosti]) dne [datum] uzavřel s paní [Osoba 4] dohodu o provedení práce (č. l. 176 spisu); dohoda byla „uzavřena na dobu neurčitou s platností od [datum] – [datum]“.

[illegible]

[illegible]

Ve výpise SOLUS (č. l. 455 spisu) měla obžalovaná 3 záznamy. Společnosti [Název společnosti] dlužila po splatnosti částku xxx Kč Podle výpisu z centrální evidence exekucí obžalované (č. l. 456 - 457 spisu) bylo proti obžalované vedeno 6 exekučních řízení, z toho 2 byly pravomocně zastaveny.. Ve výpise v registru vozidel (č. l. 458 spisu) byla na obžalovanou evidována dvě vozidla, z toho jedno jako provozované, druhé jako trvale vyřazené.. V opise ISEP (č. l. 634) neměla obžalovaná uveden žádný přestupek. V opise rejstříku trestů (č. l. 569 a č. l. 644 spisu) neměla obžalovaná žádné záznamy. Z podkladů z jiných trestních řízení (č. l. 570 – 576 spisu) vyplývá, že obžalovaná je prověřována pro zločin spáchání podvodu, kterého se měla dopustit na [Osoba 20] (č. j. [číslo jednací]). Trestní stíhání obžalované pro přečin pojistného podvodu bylo odloženo usnesením policejního orgánu ze dne [datum], č. j. [číslo jednací]. Usnesením policejního orgánu ze dne [datum], č. j. [číslo jednací] (též č. l. 639 - 641 spisu) bylo odloženo trestní stíhání na neznámého pachatele, který se měl dopustit trestného činu zpronevěry, přičemž na bankovní účet poskytovatele měly být vypláceny příspěvky Úřadu práce, Krajské pobočky [Místo]. Z lustrace CESO (č. l. 635 - 636) a záznamu o zahájení úkonů trestního řízení (č. l. 638) soud nezjistil ničeho podstatného pro rozhodnutí ve věci.

[illegible]

Podle výpisu ze spořicího účtu poskytovatele (č. l. 72 spisu) byla dne 14. 3. 2023 poskytovateli Úřadem práce, Krajskou pobočkou [Místo] vyplacena částka xxx Kč jako [Označení dávky A], s variabilním symbolem [číslo], kdy se jednalo o doplatek za srpen 2022 a příspěvek do března 2023. Den předtím, tj. 13. 3. 2023 byla na účet poskytovatele vyplacena částka xxx Kč jako [Označení dávky B] za období únor 2023 pod VS [číslo].

SMS zprávou ze dne 29. 3. 2023 (č. l. 163 spisu) byla obžalovaná vyzvána paní [Osoba 13] z [poskytovatel pobytové sociální služby] k zaslání potvrzení o platbě za pana [Osoba 1]. Podle výpisu z účtu (č. l. 164 spisu) obžalovaná též den uhradila[[poskytovatel pobytové sociální služby] částku xxx Kč se zprávou Platba za p. [Osoba 1] od p. [Poškozená 1].

Podle zpráv ČSOB k bankovnímu účtu poškozené (č. l. 297 – 308 spisu) měla poškozená u uvedené bankovní instituce účet č. [Číslo účtu 4], k němuž měla dispoziční oprávnění toliko ona. Dne 11. 11. 2022 byla z jejího účtu vybrána v hotovosti částka xxx Kč; v té době její bankovní zůstatek činil xxx Kč. Dne 4. 1. 2022 činil zůstatek na účtu poškozené xxx Kč (resp. xxx Kč po výběru částky xxx Kč), dne 14. 1. 2022 částku xxx Kč, po zaslání prostředků ve výši xxx Kč od Úřadu práce, Krajská pobočka [Místo] dne 18. 1. 2022 byl zůstatek xxx Kč. Až do dne 3. 4. 2023 neměla poškozená na bankovním účtu zůstatek nižší než xxx Kč, když k tomuto dni činil xxx Kč. K 29. 4. 2023 činil zůstatek na účtu poškozené xxx Kč. Ve výpise z centrální evidence exekucí (č. l. 453 spisu) neměla poškozená žádné záznamy.

[illegible]

Ze zprávy ČSSZ k důchodu manžela poškozené (č. l. 371 spisu) vyplynulo, že důchod byl zasílán nepřetržitě na jeho účet u ČSOB. Ze zprávy ČSSZ k důchodu poškozené (č. l. 368 – 369 spisu) vyplývá, že poškozené bylo na starobním důchodu vypláceno v době od 1. 7. 2021 do 31. 12. 2021 á xxx Kč měsíčně, v době od 1. 1. 2022 do 19. 2. 2022 á xxx Kč; z důvodu nepřevzatých splátek za únor, březen a duben 2022 byla výplata důchodu zastavena, částky byly deponovány v ČSSZ do přihlášení. Nevyzvednuté důchody od 20. 2. 2022 do 19. 9. 2022 a od 20. 9. 2022 do 19. 10. 2022 byly poukázány poštovní poukázkou typu B na adresu xxx xxx, výplata byla uvolněna v hotovosti poštou od 20. 10. 2022 na stejnou adresu, a to od 20. 10. 2022 do 31. 12. 2022 á xxx Kč měsíčně, od 1. 1. 2023 do 30. 4. 2023 á 14.823 Kč měsíčně. Totéž vyplynulo ze sdělení České pošty (č. l. 373 – 375) s tím, že od prosince 2022 byla zřízena služba odnos z pošty. Podle sdělení [název zdravotnického zařízení] (č. l. 377, 379 – 382), byla poškozená v době od [datum] do [datum], [datum] – [datum], [datum] – [datum], [datum] – [datum] [informace o zdravotní péči]. V zápisu ze sociálně zdravotního šetření ze dne [datum] byla obžalovaná uvedena jako ošetřovatelka poškozené, ale nebylo možné zjistit, jak často za poškozenou docházela. Ze sdělení [název zdravotnického zařízení] (č. l. 386 spisu) vyplynulo, že poškozená byla v tomto zařízení hospitalizovaná v době od [datum] do [datum]; obžalovaná byla evidována až v období od [datum] do [datum] v souvislosti s manželem poškozené. Ze sdělení [název zdravotnického zařízení] (č. l. 388, 390 spisu) soud zjistil, že poškozená byla [informace o zdravotní péči]. Ze sdělení [Osoba 16] (č. l. 394) vyplynulo, že tato byla od [datum] do [datum] praktickou lékařkou poškozené. [informace

o zdravotním stavu].. Ze záznamu [Osoba 17] (č. l. 392 spisu) soud zjistil, že jako praktický lékař poškozené od [datum] jí zajišťoval [informace o poskytovaných zdravotnických službách]. Ze sdělení [Název organizace] (č. l. 396) vyplynulo, že v době od [datum] do [datum] byl klientem [poskytovatel pobytové sociální služby] manžel poškozené.

Ze sdělení [úřad městské části] (č. l. 398) soud zjistil, že společnost [Název společnosti], IČ: xxx je registrovanou sociální službou podle zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, kdy registrujícím orgánem je [magistrát města]. V rámci výkonu sociální práce městská část nezprostředkovává služby organizace [Název společnosti] klientům, kteří se na ně obrátí se žádostí o pomoc. Úřad se již v minulosti obracel na orgány činné v trestním řízení v souvislosti s tímto poskytovatelem.

Ze sdělení [magistrát města] (č. l. 401 – 429, 432 – 433, 435 – 446) vyplynulo, že Odbor sociálních věcí [magistrát města] udělil poskytovateli, jehož statutárním orgánem byla obžalovaná, oprávnění k poskytování sociálních služeb denního stacionáře a pečovatelské služby. Rozhodnutím ze dne [Datum], č. j. [číslo jednací] byla od 1. 1. 2021 registrována pečovatelská služba, rozhodnutím ze dne [Datum], č. j. [číslo jednací] byla registrována od 1. 2. 2023 sociální služba denní stacionáře. Službu denního stacionáře poskytoval poskytovatel v pronajatých prostorech, kde musel hradit měsíční nájemné xxx Kč měsíčně; musel též složit kauci ve výši xxx Kč a zálohy za služby za měsíc prosinec 2022 a leden 2023 v celkové výši xxx Kč, nejpozději do 1. 12. 2022 (což vyplývá z nájemní smlouvy). Ministerstvem práce a sociálních věcí byla ve dnech 18. – 20. 10. 2023 provedena neohlášená inspekce poskytování sociálních služeb, v rámci níž bylo zjištěno mnoho nedostatků. Dne 9. 4. 2024 byla u poskytovatele provedena ohlášená kontrola registračních podmínek, která ke dni podání zprávy nebyla uzavřena; byly však zjištěny nedostatky. Sama poškozená podala [magistrát města] dne 5. 5. 2023 stížnost na poskytovatele, v níž uvedla, že služby využívala cca 2 roky, z čehož 7 měsíců strávila v nemocnici. Péče poskytovatele spočívala ve [popis poskytované péče]. Později o víkendu vypomáhaly brigádnice, jejichž péče byla v pořádku. Problémem byl [Označení dávky A] přiznaný poškozené ve výši xxx Kč a od září 2022 přiznaný [Označení dávky B]. Obžalovaná vše ochotně vyřídila, ale příspěvek stále nechodil poškozené na účet; poškozená následně zjistila, že [Označení dávky A] v částce xxx Kč a na [Označení dávky B] xxx Kč byly řádně vyplaceny na účet poskytovatele; o tomto obžalovaná poškozenou neinformovala, a naopak jí účtovala dalších xxx Kč měsíčně za provedenou práci.

Ze sdělení [Osoba 18] (č. l. 448 – 450 spisu) jako zástupce pronajímatele nemovitosti, v němž poskytovatel poskytoval služby denního stacionáře, vyplynulo, že přijali dne 11. 11. 2022 částku 29.000 Kč jako kauci za pronájem a dne 1. 12. 2022 dvakrát částku xxx Kč za zálohy za služby za prosinec 2022 a leden 2023. Přijetí těchto částek potvrzovaly příjmové pokladní doklady.

15. Jako nadbytečný a nedůvodný zamítl návrh obhajoby na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie na osobu poškozené, neboť soud dospěl k závěru, že poškozená se po celou dobu trestního řízení vyjadřovala zcela přičetně. Poškozená u hlavního líčení i přes svůj věk a zdravotní stav vypovídala věcně, spontánně, v souvislostech a konzistentně. Z jejího projevu soud neseznal žádné pochybnosti o jejím duševním stavu. Poškozená se vyjadřovala adekvátně vzhledem k jejímu věku a zdravotnímu stavu. Soud má tak za to, že je za dané důkazní situace schopen sám si posoudit věrohodnost poškozené v kontextu dalších provedených důkazů. Dle názoru soudu je provedené dokazování zcela dostatečné, na základě čehož lze situaci dostatečně projednat a rozhodnout i bez znaleckého posudku, přičemž další prováděné dokazování by bylo neefektivní a ne hospodárné, především by však zjevně nemělo potenciál způsobit jakýkoli zvrát ve vztahu k závěrům soudu. Soud není povinen vyhovět všem důkazním návrhům stran, pokud má důvodně za to, že jde o důkazy za daného důkazního stavu zcela zřejmě nerelevantní, nepřínosné či nadbytečné. Skutkový stav je třeba zjišťovat tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.

16. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil provedené důkazy** podle § 2 odst. 6 tr. řádu a podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě, v jejich souhrnu, i ve všech vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že vina obžalované žalovanými trestnými činy byla nade vší pochybnost prokázána.

Obžalovaná svou vinu od počátku popírala, přičemž se v případě bodu 1. a 2. rozsudku hájila tím, že přiznané dávky byly zasílané na její účet na základě rozhodnutí a se souhlasem poškozené. Hlavním důvodem podle její obhajoby bylo zhoršování zdravotního stavu poškozené, což by znamenalo, že by obžalovaná musela mít platební kartu poškozené, a to ani jedna nechtěla. Došlé peníze měla obžalovaná po dohodě s poškozenou použít na úhradu péče, nákupů a dalších záležitostí. Žádost o přiznání [Označení dávky A] vyplnila obžalovaná na žádost poškozené, poněvadž ona sama se necítila být ve stavu, kdy by tuto žádost mohla vyplnit tak, aby jí bylo vyhověno. Do této žádosti vyplnila své číslo účtu, neboť takto činila na pokyn poškozené. Formulář „hlášení změn - změna způsobu výplaty dávky” poškozená podepsala zcela dobrovolně a s vědomím, že finance budou v souladu s předchozí dohodou docházet na účet obžalované. Obžalovaná nepopírala, že částky, jež jsou uvedeny ve výroku rozsudku, na její účet skutečně došly, hájila se však tím, že za tyto částky poškozené poskytovala veškerou péči, starost, materiální zabezpečení a řadu dalších věcí ve prospěch poškozené a žádný prospěch tedy z nich neměla. Taktéž zasílání [Označení dávky B] bylo činěno vždy s vědomím poškozené a po předchozí dohodě, neboť poškozená by obžalované nesvěřila svou platební kartu, což by odmítla i ona sama. Obžalovaná navštěvovala poškozenou v době, kdy byla hospitalizována specifikace zdravotnických zařízení, a potom v jejím bydlíšti, kam docházela 3x až 4x denně. U poškozené trávila nejméně 40 minut, neboť za kratší dobu nebylo možné [popis poskytované péče]. Každé dva dny obžalovaná zajišťovala nákupy za cca xxx Kč a k tomu balíky vod a Coca-colu. Velmi těžké, časově náročné a vyžadující trpělivost bylo oblékání poškozené [popis zdravotního stavu]. Časově náročné bylo pro obžalovanou i vyřizování výplaty důchodu pro poškozenou. Spolupráce s poškozenou byla velmi obtížná i z důvodů jejích měnících se nálad, sklonům k manipulativnímu chování a také kvůli častým stížnostem na ostatní, kteří nebyli přítomni v její blízkosti. Obžalovaná chtěla z důvodu stále se zhoršujícího vycházení s poškozenou spolupráci ukončit již daleko dříve, ale bylo jí poškozené líto a zároveň považovala, že je její profesní povinností se o poškozenou maximálně starat, kdy kvůli povaze poškozené k ní nikdo nechtěl chodit. Ukončení spolupráce tedy přišlo v době, kdy již nebylo absolutně možné v ní dále pokračovat. Teprve poté se začaly objevovat stížnosti. Do té doby si poškozená na obžalovanou nestěžovala. Naopak ji chválila, jak jí pomáhá a snaží se, aby se jí dařilo lépe.

Ohledně bodu 3. výroku rozsudku obžalovaná rovněž popřela, že by si od poškozené zapůjčila částku ve výši xxx Kč. Argumentovala tím, že poškozená obžalovanou výslovně požádala, aby šly společně do banky kvůli bezpečnosti, protože chtěla vybrat větší obnos peněz. Obžalovaná pouze převzala peníze u přepážky, neboť poškozená byla imobilní, a předala je poškozené do rukou. Žádné prostředky na úhradu rezervačního poplatku nebytových prostor, nebo na výbavu stacionáře obžalovaná nepotřebovala. O provoz stacionáře se poškozená velmi zajímala v té souvislosti, zda obžalovaná i přes její vyřízení bude moci za poškozenou dále docházet. Vzhledem k tomu, že smlouva byla uzavřena s [magistrát města], tak rezervační poplatek nebyl nutný.

17. Výpovědi obžalované soud neuvěřil, neboť stála osamocena a v podstatných rysech se jevila jako tendenční, vedená snahou vyvinut se z protiprávního jednání, zejména při porovnání s výpověďmi ostatních svědků a poškozené, které se v podstatných skutečnostech shodovaly, za podpory listinných důkazů. Co se týče svědkyně [Osoba 3], její výpověď v rámci hlavního líčení byla v podstatných rysech shodná s její výpovědí v přípravném řízení. Pakliže svědkyně uváděla o obžalované, že okrádá klienty, své tvrzení odůvodnila ze své zkušenosti s obžalovanou, kdy prostřednictvím obžalované měla splácet poskytnutou půjčku, ale obžalovaná si finanční prostředky ponechala pro sebe, a svědkyně si tak na splacení půjčky musela vzít jinou půjčku. Nicméně pokud jde o finance, které měly mezi sebou obžalovaná a poškozená, svědkyně jejich

domluvu neznala ani nevěděla, jak mezi nimi fakticky platby probíhají. I přes uvedené na samém počátku jejího výslechu, se svědkyně, pokud jde o finanční záležitosti mezi obžalovanou a poškozenou, vyjadřovala neutrálně a po celou fázi trestního řízení shodně. Shodně jako někteří další svědci ([Osoba 5], [Osoba 2] a [Osoba 4]) svědkyně hodnotila péči poskytovanou obžalovanou poškozené jako nedostatečnou a svůj závěr rovněž bez jakékoli zbytečné nadsázky odůvodnila. Svědek [Osoba 5] vypovídal zcela nezávisle, nebylo jakéhokoli náznaku, že by k některé z dotčených osob (obžalované, poškozené, ostatním svědkům) měl nějaký zvláštní vztah, nepatřil do okruhu pečovatelek paní poškozené, ale občas za ní zajížděl jako zdravotní sestra (bratr). Soud tak hodnotí jeho výpověď jako naprosto věrohodnou. Zcela obdobně soud hodnotí výpověď svědkyně [Osoba 12]. Není důvod, aby si zaměstnankyně Úřadu práce svoji výpověď jakkoli vymýšlela či zkreslovala. Svědkyně [Osoba 4] též dle soudu vypovíдала zcela nestranně, bez jakékoli zvláštního vztahu k některé z dotčených osob. Svědkyně [Osoba 2] jsou s obžalovanou bývalé kamarádky a obě nezapíraly, že jejich přátelský a pracovní vztah neskončil zrovna ideálně. Ostatně to potvrdila svou výpovědí i svědkyně [Osoba 4]. Obžalovaná označila svědkyni [Osoba 2] za hybatelku a příčinou celého případu. Soud i přes vztah, jaký obžalovaná a svědkyně [Osoba 2] mezi sebou mají, neshledal, že by výpověď svědkyně [Osoba 2] byla nevěrohodná a tendenční, neboť výpověď této svědkyně se v podstatných částech shodovala nejen s výpověďmi ostatních svědků (mj. i těch, kteří nebyli zaměstnanci obžalované) a poškozené, ale i s provedenými listinnými důkazy. Je tak evidentní, že obžalovaná [Jméno a Příjmení] se mj. na svědkyni [Osoba 2] zlobí, že pomohla poškozené, zavolala na úřad práce a zjišťovala stav vyplácených dávek poškozené, což by ona sama nebyla schopna zařídit. Již na tomto místě se tak sluší poznamenat, že je zcela nedůvodná námitka obhajoby, že je zvláštní, že se věc začala řešit až poté, co se obžalovaná se svědkyní [Osoba 2] pohádaly. Zaprvé, o příčině, proč se věc začala řešit po této hádce, by bylo v tuto chvíli možné pouze spekulovat, a za druhé to ani není pro věc podstatné. I pokud by se totiž fakticky mělo jednat o „pomstu“ svědkyně [Osoba 2], je zásadní, že trestný čin, jak byl popsán ve výroku tohoto rozsudku, byl prokázán; a soud zde rozhodně není od toho, aby obžalovanou zprostil z trestného činu jen proto, že k vyšetřování údajně měla dát podnět svědkyně [Osoba 2], zvláště v situaci, kdy vina obžalované byla bez pochyby prokázána (srovnej níže), a kdy výpověď jmenované svědkyně zcela koresponduje i s výpověďmi jiných svědků a listinnými důkazy. Soud tedy neměl o pravdivosti výpovědi svědkyně [Osoba 2] důvod pochybovat. Výpovědi shora uvedených svědků se v podstatných bodech též shodovaly s výpovědí poškozené. Nelze mít ani za to, že by poškozená vypovíдала tendenčně, či že by si celou záležitost vymyslela, když ostatně uvedla, že věc dříve odmítala řešit, neboť obžalované byla vděčná i za to málo, co pro ni dělala. Tato situace je bohužel velmi častá u starých lidí, kteří jsou odkázáni na péči nás ostatních. Nedovolí si obtěžovat nebo dělat problémy, protože se bojí, že se potom už o ně nikdo nepostará a oni budou odkázáni jen na pobyt v léčebně dlouhodobě nemocných, kam samozřejmě z nich nikdo nechce, neboť jim to evokuje již samotnou smrt, všichni si přejí prožít konec života a zemřít doma, kde to mají rádi. Poškozená působila na soud při videokonferenci naprosto vědomě, bděle, věci uváděla v souvislostech a na dotazy reagovala přičetně, pouze na konci jejího svědectví na ní již byla znát únava, což je ale vzhledem k jejímu věku přirozené, zároveň její výpověď korespondovala s výpověďmi ostatních svědků i s listinnými důkazy, obžalovanou tak ze žalovaného jednání poškozená jednoznačně usvědčuje. Soud ve věci nevypracovával znalecký posudek stran jejího duševního stavu, tak jak již bylo odůvodněno shora, neboť toto považoval za zcela nadbytečné.

18. Svědkyně [Osoba 3], [Osoba 2] a svědek [Osoba 5] shodně vypověděli, že péče obžalované o poškozenou byla nedostatečná (byť každý s odlišnou intenzitou). To potvrzuje i výpověď poškozené, která uvedla, že se o ní obžalovaná nestarala moc dobře, vždy přilétla, zeptala, jak se má, [popis poskytnuté péče], sebrala se a šla, někdy přišla ve tři odpoledne a nechala na poškozené, aby si udělala polévku z pytlíku, nezvedala poškozené telefony, přestože jí poškozená v důsledku svého špatného zdravotního stavu zkoušela kontaktovat. Nic na tom nemůže změnit případná „negativní“ povaha poškozené, je nutno přihlídnout k jejímu stáří a zdravotnímu stavu. Ale opakovaně soud slyšel, že se z bytu „linul zápach“, že poškozená [popis citlivých nedostatků

poskytované péče]. Péče o poškozenou není předmětem jednání soudu, ale dokresluje jednání a zejména výpověď obžalované, kdy ona naopak uváděla, že nechtěla opustit poškozenou, protože jí jí bylo líto, že by se o ni nikdo nestaral.

19. Výpověď poškozené o tom, že obžalované platila věci v hotovosti, a že v hotovosti platila nejen obžalované, ale i ostatním svědkům peníze za nákupy, léky, xxx xxx a obědy, potvrdili shodně svědkyně [Osoba 2], [Osoba 4] a svědek [Osoba 5]. Výpovědi těchto svědků a poškozené verifikují také listinné důkazy, a to zejména příjmové pokladní doklady (na č. l. 121 – 126 spisu), či příjmové podkladní doklady (č. l. 48 – 51). Ty však v prvním případě buď neměly z velké části uvedené datum (resp. rok), kdy byly sepsány, či absentovalo uvedení přijímající osoby, v druhém případě pak byly vyhotoveny strojově a nebyly nikým podepsány, je tak otázkou, kdy vlastně vznikly. Byť tyto skutečnosti přímo nesouvisí se skutkem dávaným obžalované za vinu, dokreslují věrohodnost svědků; posouzení péče obžalované o poškozenou pouze dokresluje její přístup k věci.
20. Podstata obhajoby obžalované spočívala v tom, že xxx xxx, tudíž nemůže doložit účty a potvrzení adekvátní částkám, které přijala na svůj účet jako [Označení dávky A] a [Označení dávky B] pro poškozenou. Část své výpovědi obžalovaná sice zakládala na tom, co se skutečně stalo, avšak tyto skutečnosti se obžalovaná snažila tendenčně vyložit tak, aby naznačily její nevinu. Například bylo pravdou, že s paní [Osoba 4] sepsala „brigádnickou smlouvu“, což je mj. doloženo dohodou o provedení práce (č. l. 176 spisu), a že z karty pana [Osoba 1] mj. obžalovaná pravidelně vybírala částku xxx Kč, což je zase doloženo zprávami ČSOB k bankovnímu účtu manžela poškozené (č. l. 316 – 366) a potvrzeno výpovědí poškozené. Současně je však ale výpovědí poškozené potvrzeno (neboť soud v tomto poškozené uvěřil před výpovědí obžalované), že poškozená obžalované světovala bankovní kartu za účelem výběru hotovosti z bankomatu, což je potvrzeno tím, že v době od [datum] do [datum] a v době od [datum] do [datum] byla hospitalizována ve [název zdravotnického zařízení] (č. l. 377, 379 – 382 spisu), v době od [datum] do [datum] byla poškozená hospitalizována v [název zdravotnického zařízení] (č. l. 388, 390 spisu), a v době od [datum] do [datum] znovu ve [název zdravotnického zařízení] (č. l. 377, 379 – 382), přičemž ve dnech [datum], [datum], [datum] a [datum] (tj. v době hospitalizace) byly provedeny výběry částek xxx Kč, jak vyplývá ze zpráv ČSOB k bankovnímu účtu manžela poškozené (č. l. 316 – 366), kterých, i s ohledem na zdravotní stav poškozené, o němž nebylo fakticky žádných pochyb, by poškozená neměla být sama schopna (zvláště s ohledem na samotnou hospitalizaci). To je ostatně potvrzeno i tím, že v důsledku nevyzvednutí splátek důchodu za únor, březen a duben 2022 byla výplata důchodu zastavena, částky byly deponovány u ČSSZ, a k jejich uvolnění došlo až od 20. 10. 2022, jak potvrzují zprávy ČSSZ k důchodu poškozené (č. l. 368 – 369 spisu). Nelze tak uvěřit obžalované, že v době, kdy byla poškozená v nemocnici, její náklady platila právě obžalovaná, čímž by si sama sobě refundovala přijatými příspěvky vzniklé náklady.
21. Shodně je nutno přistoupit i k té části výpovědi obžalované, že poprvé hradila pobyt za pana [Osoba 1] v hotovosti poškozená, a podruhé zaslala úhradu za pobyt panu [Osoba 1] obžalovaná, na bankovní účet. Událost je blíže upřesněna výpovědí svědkyně [Osoba 13], která uvedla, že za pobyt pana [Osoba 1] platila poškozená v hotovosti na pokladně (to je potvrzeno i z dokladu vystaveného [datum], dokladu vystaveného [datum], dokladu vystaveného [datum] a příjmového pokladního dokladu ze dne [datum]). V jednom případě se pak stalo, že poškozená sdělila, že dala peníze obžalované, která je měla zaslat na účet, avšak k tomu dle svědkyně [Osoba 13] nedošlo. To je potvrzeno SMS zprávou ze dne [datum] (č. l. 163 spisu) ve spojení s výpisem z účtu (č. l. 164 spisu), které společně s výpovědí svědkyně [Osoba 13] vedou k závěru, že bez SMS výzvy k zaslání potvrzení by k úhradě částky za pobyt pana [Osoba 1] obžalovanou nedošlo. Na to si navíc měla poškozená postěžovat svědkyni [Osoba 4]. Úhradu na pobyt pak obžalovaná bez pochybností obdržela od poškozené v hotovosti.
22. Je třeba říci, že i kdyby se ukázalo tvrzení obžalované o úhradách za tyto pobyty jako pravdivé, což však bylo spolehlivě provedenými důkazy vyvráceno, stále by celkové náklady za péči obžalované o poškozenou nedosahovaly výše dávek poškozené, které obžalované docházely na její účty, resp.

i účet společnosti, od Úřadu práce. To je patrné nejen z výpovědi svědků [Osoba 3], [Osoba 2] a svědka [Osoba 5], kteří popsali nedostatečnost péče obžalované o poškozenou (byť zkoumání toho, jaká péče byla, nebylo primárním cílem vyšetřování), ale i z toho, že tito svědci [Osoba 5], [Osoba 2] a [Osoba 4] popsali, že poškozená vše hradila v hotovosti, kterou jim dala buď před nákupem, s tím, že se jí zbytek peněz vrátil, anebo tuto hotovost dávala ihned poté, co přišli s nákupem. Navíc svědkyně [Osoba 12] upřesnila, že tyto dávky neslouží k úhradě poskytnuté zdravotnické péče ani na nákup čehokoli. Poškozená tak v hotovosti hradila svoje nákupy, léky, [zdravotní pomůcky] apod., dále platila v hotovosti obžalované měsíčně částku za péči o svoji osobu, navíc si nechávala její [Označení dávky A] a [Označení dávky B].

23. Za zmínku stojí, že zcela nemístná je obrana obžalované, že to byla poškozená, kdo byl ve finanční tísní a neměl finanční prostředky potřebné k úhradě. Z výpisů ČSOB k účtu poškozené a manžela poškozené naopak vyplývá, že po celé rozhodné období, po které o poškozenou měla obžalovaná pečovat, měla poškozená i její manžel pan [Osoba 1] více než dostatek finančních prostředků k zajištění úhrad jejich veškerých potřeb. Stejně tak podle výpovědi poškozené a svědkyně [Osoba 2] měla poškozená finanční prostředky v hotovosti ve své domácnosti. Naopak to byla právě obžalovaná, kde neměl dostatek peněz a kdo byl v insolventi.

24. Též je vhodné poukázat na skutečnost, že obžalovaná vypověděla, že jí svědkyně [Osoba 3] volala kvůli tomu, že kouří před domem a nechce se jí dovnitř, což však svědkyně [Osoba 3] popřela. Obžalovanou tvrzená skutečnost nemohla sama o sobě narušit věrohodnost této svědkyně, když, jak již uvedeno výše, stála výpověď obžalované osamocena. Stejně tak obžalovaná argumentovala, že poškozená neměla ráda psa a děti svědkyně [Osoba 4], což všichni ostatní, včetně svědkyně [Osoba 4], negovali. Naopak poukazovali na skutečnost, že poškozená měla sama v minulosti pejska, kterého musela dát pryč, proto tedy byla vděčná za přítomnost jiného zvířete, na konkrétní dotaz obžalované pak svědek [Osoba 5] potvrdil pouze, že jednou poškozené vadilo, že jí pes olizoval nohu. Toto vše vypovídá o skutečnosti, že obžalovaná tendenčně manipuluje s fakty a snaží se vše otočit ve svůj prospěch, kdy poškozenou líčí jako nesnesitelnou klientku, o kterou se nikdo nechťel starat. Poškozená jako starší nemocná osoba má nárok na své vrtochy a takto je nutno k ní přistupovat. **Nikterak to nemůže zastříť meritum věci, kdy obžalovaná si nechala neoprávněně poukazovat její [Označení dávky A] a [Označení dávky B] na svůj účet a účet své společnosti a tyto peníze poškozené nikterak nevrátila.** Nelze se ani vymlouvat na skutečnost, že spolupráce s poškozenou měla být náročná. Byť toto částečně potvrzuje svědek [Osoba 5], který uvedl, že poškozená mluvila o lidech za jejich zády, a svědkyně [Osoba 4], podle níž se poškozená s přibývajícím věkem změnila, nicméně poškozené to nemohla mít s ohledem na její věk za zlé, povaha poškozené, ať už je jakákoli, neopravňuje obžalovanou, aby se vůči poškozené dopouštěla protiprávního jednání.

25. To, že finanční prostředky tak, jak je specifikované ve výroku tohoto rozsudku, byly na účet obžalované, potažmo poskytovatele (společnosti [Název společnosti]), skutečně zasílány, nebylo v řízení sporu a ani sama obžalovaná toto nerozporovala a shodovala se v této části s výpovědí poškozené a svědkyně [Osoba 12]. Obhajobu obžalované, že dávky byly na její účet posílány, protože by si sama poškozená pro ně ani na poštu ani do schránky nedošla, považuje soud za nepravdivou. Soud podotýká, že následně obžalovaná dodala, že neví, co k tomu poškozenou vedlo, resp. proč se k tomu poškozená rozhodla. Přesto je však na první pohled zjevné, jak účelový a nesmyslný tento argument skutečně je, neboť sama obžalovaná uvedla (a poškozená následně ve výpovědi potvrdila), že společně chodily do bankomatu pravidelně vybírat finanční částky, a že (jak ozřejmil soud již výše) poškozená obžalované důvěřovala natolik, že jí sama dala kartu za účelem výběru finančních prostředků z bankomatu. Pokud tedy na jednu stranu obžalovaná tvrdila, že s poškozenou chodila do bankomatu vybírat peněžní prostředky, a na druhou stranu uvedla, že důvodem, pro který se poškozená měla rozhodnout pro zasílání prostředků na účet obžalované byla zdravotní indispozice poškozené, jde o nelogický rozpor ve výpovědi obžalované, který nelze žádným rozumným způsobem vysvětlit. To, že finanční prostředky byly zasílány na účet

poskytovatele, popř. obžalované, je logickým vyústěním toho, že tyto účty byly označeny pro výplatu finančních prostředků. S ohledem na to, že mezi poškozenou a obžalovanou veškeré finanční transakce probíhaly v hotovosti, má soud za vyloučené, aby čísla těchto účtů uvedla do žádosti poškozená, neboť je neznala. Soud věří výpovědi poškozené, že o tomto kroku nevěděla, že čekala, že jí dávky budou chodit současně s důchodem, což je také logickým vyústěním skutečnosti, že na dávky stále čekala, když jí nechodily (a např. chtěla po svědkovi [Osoba 5], aby jí po odchodu obžalované vyndal z koše roztrhaný dopis od úřadu práce) a pátrala po nich. Naproti tomu soud nevěří výpovědi obžalované, že poškozená věděla, že částky budou zasílány na shora uvedené účty a nikoli na účet poškozené. Jak soud uvedl výše, nebyl pro to žádný rozumný důvod (což ostatně vyplývá i z výpovědi obžalované, která uváděla pouze domněnky, pro které tak měla poškozená učinit), a sama poškozená uvedla, že měla za to, že [Označení dávky B] a [Označení dávky A] budou chodit s důchodem, její výpověď tak bezpochyby obžalovanou přímo usvědčuje. O tom se navíc měla zmínit před svědkyní [Osoba 4], a svědkem [Osoba 5], a když se tak nedělo, dávky jí stále nechodily, začala to společně se svědkyní [Osoba 2] řešit přímo na Úřadu práce ČR, kde jim bylo potvrzeno, že peníze již jsou dávno zasílány na účty poskytovatele a obžalované.

26. Obžalovaná dále tvrdila, že poškozená ji chce zničit, a proto poškozená popírá, že si přála zasílat dávky na její účet a vymyslela si i výběr částky xxx Kč. Poškozená se o situaci s obžalovanou svěřovala minimálně před svědkem [Osoba 5], který nebyl zaměstnancem obžalované (což, společně s tím, že svědkyně [Osoba 12] byla pracovnící Úřadu práce, vylučuje přesvědčení obžalované, že jde o spiknutí bývalých zaměstnanců proti ní). Sám svědek [Osoba 5] se poškozené ptal, jak je s péčí obžalované spokojená, všiml si, že péče o poškozenou je nedostatečná a také si všiml a měl svou vlastní zkušenost, že poškozená pečovateli platila za vše v hotovosti. Svědek [Osoba 5] také uváděl, že obžalovaná se měla o poškozené vyjadřovat nevybíravě, když právě jemu měla obžalovaná sdělit stran poškozené větu „ať chci pít, kráva jedna“. Poškozená svědkovi [Osoba 5] také měla ukazovat SMS zprávy, o nichž svědek pouze věděl, že „nebyly hezké“, přestože si jejich přesné znění nepamatoval. Toto svědectví tak bylo pro soud klíčové, samozřejmě spolu s výpovědí poškozené, následně vše podporovaly výpovědi ostatních svědků a listinné důkazy.
27. Nelze ani věřit tomu, že by si poškozená vymyslela zapůjčení částky ve výši xxx Kč. Ze zpráv ČSOB k bankovnímu účtu poškozené (č. l. 297 – 308 spisu), vyplývá, že dne [datum] vybrala poškozená částku ve výši xxx Kč. Poškozená se pak svědkyni [Osoba 2] svěřila, že obžalované z této částky půjčila xxx Kč. To by ostatně odpovídalo i již shora popsané skutečnosti, že poškozená si v relativně pravidelných týdenních intervalech vybírala částku xxx Kč měsíčně, tedy že z částky xxx Kč vybrané v hotovosti si nechala xxx Kč v hotovosti pro sebe a xxx Kč poskytla obžalované. Ostatně výběr částky xxx Kč je potvrzen i stvrzenkou o výběru peněz (č. l. 120 spisu). Stěžejním však byla SMS konverzace mezi poškozenou a obžalovanou (č. l. 128 – 132 spisu) v níž poškozená prostřednictvím svědkyně [Osoba 2], která zprávu fakticky napsala (a z logických důvodů i vysvětlila, proč obžalovanou nekontaktovala ze svého telefonu), žádala poškozenou o vrácení částky xxx Kč, které měly být vráceny do března 2023, ale v květnu se tak ještě nestalo. To by odpovídalo i výpovědi poškozené, která uvedla, že obžalované částku půjčila s tím, že jí bude po třech měsících vrácena. Je nutno odmítnout tvrzení obžalované, že v danou chvíli byla opilá a její slova nemohou být brána vážně, když zajištěná komunikace vzhledem k tomu, že se dožadovala toho, aby bylo vše přepsáno, tomuto tvrzení obžalované neodpovídala. Argument opilosti se jeví ve světle zjištěných skutečností bezesporu účelovým. I pokud by při psaní SMS byla obžalovaná skutečně opilá, nemělo by to ve světle jiných učiněných důkazů o závěrech soudu význam.
28. Poukazovala-li obhajoba na to, že poškozená si sama nedokázala vzpomenout, proč chtěla poškozená absolvovat cestu do banky pro výběr hotovosti, když disponovala částkou ve výši xxx Kč v hotovosti, a na toto si poškozená vzpomněla až poté, co jí byla ze strany soudu její výpověď z přípravného řízení připomenuta, soud uvádí, že je taková námitka obhajoby bezpředmětná. Pokud by ze strany soudu nebyl tento dotaz na poškozenou učiněn a poškozená by pouze uvedla, že peníze, které žádala poškozená půjčit, jela společně s obžalovanou vybrat do banky, pak by i

uvedené nemohlo na výsledku ničeho změnit. Poškozená, jak bylo výše uvedeno, si s pravidelností vybírala nejen částku xxx Kč, ale bylo také jejím zvykem pečovateli či službám platit vše v hotovosti. Je proto zcela logické, že poškozená chtěla mít vždy určitý finanční obnos stále při ruce. Nicméně poškozená následně vysvětlila, že to bylo také z důvodu, že očekávala, že od banky dostane nějaké potvrzení o předání obžalované půjčky ve výši xxx Kč. I přestože banka žádné potvrzení poškozené nevydala, poškozená s důvěrou vrácení peněz od obžalované, jí tyto finanční prostředky přesto půjčila.

29. Stejně tak soud odmítá argument obhajoby, že obžalovaná finanční prostředky nepotřebovala. Ze zpráv AirBank (č. l. 262 – 286) a z dokumentace k insolvenčnímu řízení obžalované (č. l. 460 – 568 spisu) je patrné, že v rozhodné době byla obžalovaná v insolvenci; stejně tak vyplývá ze sdělení [magistrátu města] (č. l. 401 – 429, 432 – 433, 435 – 446), že za účelem poskytování služeb denního stacionáře v pronajatých prostorech poskytovatel, jehož jednatelkou, resp. statutárním orgánem byla obžalovaná, musel dle nájemní smlouvy složit kauci 29.000 Kč a zálohy za služby za měsíc prosinec 2022 a leden 2023 v celkové výši 16.000 Kč, nejpozději do 1. 12. 2022. Výpověď obžalované, že kauci skládat nemusela, je zcela nepravdivé; navíc kauci složila, jak potvrzuje sdělení [Osoba 18] (č. l. 448 – 450 spisu). Navíc právě téhož dne [datum], kdy poškozená předmětnou částku xxx Kč vybrala a z ní půjčila xxx Kč obžalované, obžalovaná částku ve výši 29.000 Kč předala [Osoba 18] na platbu kauce za pronájem – viz č.l. 448 spisu.

30. Soud považuje za bezpředmětnou námitku obhajoby na rozporuplnou výpověď poškozené v tom smyslu, že si nevzpomněla, kde a kdy poškozená, co podepsala. Poškozená je osoba vyššího věku se zdravotními potížemi, spolupráce s obžalovanou byla založená na vzájemné dohodě a důvěře, které obžalovaná využila a zneužila ve svůj prospěch. Sama poškozená říkala, že nevěděla, co podepisovala, zřejmě mělo jít o nějaké peníze, a přesto dokument předložený obžalovanou podepsala. Uvedené jen potvrzuje, jakou důvěru poškozená v obžalované měla, že i vedle svých nemalých úspor, které svěříla k hospodaření obžalované, podepisovala i jí předložené dokumenty, o jejímž obsahu neměla tušení. Pokud by poškozená obžalované nedůvěřovala, nepochybně by se s předloženými žádostmi o dávky seznámila, minimálně v té části týkající se způsobu vyplácení dávek, u kterých by poškozená jistě věnovala náležitou pozornost. Uvedené nemůže zvrátit ani námitka obhajoby, že poškozená si tedy žádost o dávku příp. její zvýšení o dávku měla podat sama elektronicky. Poškozená ze zákona k podání žádosti elektronicky nebyla nucena. Vzhledem k tomu, že jde o osobu vyššího věku, nelze se ani divit ani přikládat k tíži, že tak neučinila. Navíc poškozená obžalované zcela důvěřovala (což vyplývá i z toho, že obžalované dala k dispozici svoji platební, resp. kreditní kartu), a neměla nejmenší důvod nevěřit obžalované, že dávky zajistí.

V daném případě není ani jednoznačně možné stanovit, kdy k podpisu smlouvy o poskytování sociálních služeb skutečně došlo, zda to bylo v roce 2021, jak je v ní uvedeno či kdykoli poté, kdy obžalovaná překládala poškozené k podpisu různé dokumenty. Lze tak přisvědčit i verzi výpovědi poškozené, že si skutečně nepamatuje, že smlouvu podepsala a že spolupráce s obžalovanou byla založena na ústní dohodě a vzájemné důvěře.

31. Vliv na závěry soudu nemůže mít ani odcizení tabletu. Poškozená nikdy netvrdila, že by jej odcizila obžalovaná nebo někdo z jejího okolí. Ostatně je záhadou, jak by tato námitka mohla souviset se skutkem spáchaným obžalovanou, resp. skutkem, který jí byl kladen za vinu.

32. Soud připomíná, že při hodnocení důkazů se soustředil na to, co je podstatou skutků, které byly obžalované dávány za vinu, tj. že bez vědomí a souhlasu poškozené zajistila, aby [Označení dávky B] a [Označení dávky A] byly vypláceny na účet její, ev. účet poskytovatele, a že z poškozené vylákala finanční prostředky xxx Kč měsíčně, aniž by měla v úmyslu tyto vrátit. Pro úplnost lze podotknout, že už jen skutečnost, že s obžalovanou bylo vedeno insolvenční řízení, měla se obžalovaná vyvarovat tomu, aby přijala závazky, které nebude schopna splatit. Tak však neučinila, neboť ani přes SMS výzvu nevrátila obžalované jí poskytnutou částku, a to ani v květnu 2023, přestože tak měla učinit do března 2023.

33. Poukazovala-li obhajoba na možné ovlivnění výsledku poškozené svědkyně [Osoba 2], soud uvádí, že u poškozené v jejím domácím prostředí byli přítomní policisté, kteří projednávanou věc nevyšetřovali a k poškozené ani k věci neměli tedy žádný vztah. Svědkyně [Osoba 2] byla ze strany soudu požádána o součinnost, a to umožnit vstup příslušníkům policie do bytu poškozené. Poškozená vypovídala po celou dobu za přítomnosti policie, o jejíž nestrannosti a profesionalitě soud nemá žádného důvodu pochybovat, tedy možné ovlivňování ze strany přítomné svědkyně [Osoba 2] lze bezpochyby v průběhu samotného výsledku vyloučit. Soud si ani nedokáže představit, jak by ovlivňování svědkyně v průběhu výsledku bylo možné, neboť se poškozená celou dobu dívala do obrazovky, téměř bez váhání a souvisle odpovídala na pokládané otázky. V průběhu výsledku byly dva momenty, kdy poškozená odvrátila zrak z obrazovky a zeptala se do prostoru pokoje na účel vypůjčení peněz obžalované. Odpověď zněla slovo „stacionář“, tedy slovo, které není v rámci běžné komunikace používáno. Na poškozené bylo zcela patrné, že si nemůže na toto slovo vzpomenout, neboť v kontextu toho, co řekla předtím, bylo řečené slovo zcela v souladu. Dále policistka byla požádána, aby vysvětlila důvod, proč poškozená měla tvrdit, že „se tam o tom předtím bavily“. Policistka uvedla, že ve věci není nijak zainteresovaná, není její vyšetřovatelkou a pouze k dotazu poškozené uvedla, že věc se s ohledem na jednací číslo policie začala řešit pravděpodobně od roku 2022, což nebylo řečeno jako fakt, ale pouhým dovozením. Tedy i v této části soud shledal námitku obhajoby stran nevěrohodnosti a ovlivnění poškozené v průběhu jejího výsledku za nepravděpodobnou. Poškozená vypovídala po svém zákonném poučení a i přes svůj věk a zdravotní potíže věcně, v souvislostech, konzistentně a spontánně. Soud z výpovědi svědkyně neseznal, že by její výpověď byla tendenční, uváděla, že si už na nějaké věci nevzpomíná, což vzhledem k věku a odstupem času je plně pochopitelné. Jak bylo uvedeno výše, výpověď poškozené byla v podstatných částech v souladu s výpovědí ostatních svědků a provedených listinných důkazů a soud neměl jakýkoli pochyb o způsobilosti a věrohodnosti poškozené pochybovat. Navíc výpověď poškozené u hlavního líčení byla v podstatných rysech shodná s její podrobnou výpovědí v přípravném řízení, soud tak absolutně neměl důvod pochybovat o její věrohodnosti.

34. Na základě všeho shora uvedeného soud proto seznal, že skutky tak, jak jsou popsány shora ve výroku tohoto rozsudku, se staly, a spáchala je právě obžalovaná.

35. Pokud jde o **právní kvalifikaci**, obžalovaná svým jednáním pod body 1. a 2. výroku rozsudku naplnila všechny zákonné znaky pokračujícího přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, neboť si bez vědomí a souhlasu poškozené nechala vyplácet [Označení dávky A] a [Označení dávky B], přičemž tyto vyplacené sociální dávky poškozené jako oprávněné příjemkyně nepředala, čímž se na úkor poškozené obohatila a svým jednáním tak způsobila na cizím majetku, tj. majetku poškozené, větší škodu ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku. Přímý úmysl obžalované pak jednoznačně vyplývá ze samotného jednání, kdy obžalovaná zneužila věku, důvěřivosti a zdravotní indispozice poškozené, a v dokumentech týkající se sociálních dávek, které za ní jejím jménem vyplnila a předložila k podpisu, v části pro vyplnění údajů o způsobu výplaty dávky bez vědomí a souhlasu poškozené uvedla v případě přiznání dávky [Označení dávky A] své soukromé číslo bankovního účtu a následně na základě formuláře o hlášení změn - změny způsobu výplaty společně s návrhem na zvýšení tohoto příspěvku uvedla číslo bankovního účtu společnosti, ve které působí také jako jednatelka. Číslo bankovního účtu společnosti [Název společnosti] uvedla bez souhlasu a vědomí poškozené rovněž ve formuláři, na základě něhož došlo ke změně výplaty [Označení dávky B]. Jde o trestnou činnost spáchanou v blízké časové souvislosti, obdobným způsobem a na podobném předmětu útoku. Mezi dílčí útoky popsány v bodech 1. a 2. výroku rozsudku nevstoupil žádný úkon, který by podle § 12 odst. 11 tr. řádu pokračování přerušil, jde tedy jednoznačně o pokračování v trestném činu.

Obžalovaná svým jednáním pod bodem 3. výroku tohoto rozsudku naplnila všechny zákonné znaky přečinu podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, neboť i s vědomím, že je zatížena insolvenčním řízením, a tedy, že nebude schopna s ohledem na výši měsíční splátky stanovenou

v oddlužení, zapůjčenou finanční hotovost v částce xxx Kč od poškozené v dohodnutý termín schopna jí vrátit, přesto si od poškozené finanční hotovost vypůjčila s příslibem jejího vrácení, ale ani po učiněných urgencích jí poškozené nevrátila. I v tomto jednání soud shledal zavinění obžalované ve formě přímého úmyslu, neboť obžalovaná svým jednáním jednak vyvolala u poškozené omyl, na základě kterého se na její úkor obžalovaná obohatila a způsobila poškozené škodu nikoliv nepatrnou, tedy obžalovaná věděla, že svým jednáním porušuje zákonem chráněné zájmy, a takové porušení chtěla svými jednáními způsobit.

36. Soud postupoval ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku a dospěl k závěru, že jednání obžalované ve výroku 1. až 3. tohoto rozsudku jsou s ohledem na okolnosti činu jednáními společensky škodlivými, když nepostačí pro jejich závažnost k dosažení odpovědnosti obžalované jiný zákonný předpis než norma práva trestního.

37. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** soud vycházel z ustanovení § 38 a 39 trestního zákoníku, vzal přitom v úvahu jak povahu a závažnost spáchaného trestného činu, tak i poměry obžalované, její dosavadní způsob života a možnosti její nápravy. Obžalované přitěžuje, že se dopustila více trestných činů a zásadně skutečnost, že se jednání dopustila vůči osobě vyššího věku, zdravotně indisponované, závislé na pomoci druhých a důvěřivé, tedy jedné z nejzranitelnějších skupin společnosti, což výrazně zvyšuje společenskou škodlivost spáchaného trestného činu. Soud toto jednání obžalované hodnotí jako hyenismus. Zároveň soud nepřehlédl, že obžalovaná je prověřována i ve věci jiných neoprávněně převzatých (či odebraných) financí od starých lidí, avšak vzhledem k presumpci neviny k tomuto nepřihlížel. Rovněž sám soud dával u hlavního líčení podnět příslušnému státnímu zastupitelství k prověření dalších částek, které obžalovaná přijímala na svůj účet od Úřadu práce ČR. Jako k polehčující okolnosti soud přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaná dosud nebyla soudně trestána. Přesto, za přihlídnutí ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dospěl soud k závěru, že k naplnění účelu trestu postačí uložení trestu alternativního, tedy takového, který není spojen s bezprostředním výkonem trestu odnětí svobody. Trest byl ukládán za více trestných činů, musel tedy mít formu úhrnného trestu podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku a zásadně měl být vyměřen v rámci trestní sazby § 209 odst. 3 tr. zákoníku. Obžalované proto uložil trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na nejvyšší možnou zákonnou délku zkušební doby v trvání 60 měsíců. Délka zkušební doby akcentuje represivní složku trestu stejně jako potřebu ochrany společnosti před dalším pácháním trestné činnosti ze strany obžalované s ohledem na zvýšenou společenskou škodlivost jí spáchaného trestného činu. Při stanovení výše trestu soud v této části nemohl přehlédnout, že obžalovaná v průběhu celého trestního řízení svou vinu od počátku zapírala, neprojevila žádnou lítost ani sebereflexi. Nad to uložil obžalované přiměřenou povinnost, aby během zkušební doby nahradila poškozené podle svých sil škodu, kterou trestnými činy způsobila.

Vzhledem ke skutečnosti, že k trestnému činu došlo v souvislosti s výkonem její pracovní činnosti soud přistoupil taktéž k uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu práce v pečovatelských, zdravotních a sociálních službách vzhledem k povaze a závažnosti činu na dobu 5 let.

Takto uložený trest má soud s ohledem na charakter trestné činnosti a osobní poměry obžalované za dostatečný k tomu, aby si obžalovaná uvědomila závažnost svého jednání a do budoucna se již trestné činnosti nedopouštěla.

38. K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojila poškozená [Poškozená 1]. Jelikož soud zjistil, že poškozené vznikla škoda, jejíž vznik je v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalované, přiznal poškozené nárok odpovídající výši způsobené škody podle § 228 odst. 1 tr. řádu ve spojení s § 2910 občanského zákoníku, podle kterého škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Poškozené přitom vznikla škoda jednak za nevrácených xxx Kč půjčky jednak škoda odpovídající výši vyplacených sociálních dávek, a to [Označení dávky A] a [Označení dávky B], kterou obdržela obžalovaná ať už na její účet nebo na

účet společnosti [Název společnosti], s.r.o. od Úřadu práce ČR v celkové výši xxx Kč (ponížená o částky ve výši xxx Kč a xxx Kč, jež obžalovaná vrátila zpět Úřadu práce ČR). Soud proto poškozené přiznal náhradu škody v celkové výši xxx Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat **do 8 /osmi/ dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení **odvolání** k Městskému soudu v Praze, a to prostřednictvím zdejšího soudu.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout **obžalovaný** a v jeho prospěch **osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu**, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout **státní zástupce**. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též **poškozený**, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

V Praze dne 17. června 2025

Mgr. Markéta Ivičičová
samosoudkyně